

Nagrajeni filmi Videomanija 2017

3 ENAKOVREDNE NAGRADE STROKOVNE ŽIRIJE

Zaradi Eve

Film *Zaradi Eve* Jana Krevatina nas preseneča: z nepričakovanimi zasuki kamere, hitrimi rezi, z nenavadnimi detajli in z dosledno uporabo filmskega jezika. Pripoveduje predvsem s podobami, brez dialoga, brez pojasnjevanj, saj spremljamo mladostnika v njegovih intimnih trenutkih in stiskah. Potek zgodbe je nekoliko stereotipen, vendar so situacije prepričljive, dialog naraven in vsakdanji, znotraj te običajnosti pa se zgodijo premišljene, skoraj gledališke postavitve. Krevatinove filme odlikujejo tudi odlični igralci; to velja tudi za drugi njegov prijavljeni film *Portret izgubljenim*. In tudi v kratkem filmu *Collected Shots: Budapest* kratko pojavljanje njegovega protagonista med dokumentarnimi posnetki z ekskurzije vzpostavi naracijo. Ker praviloma nagrado podeljujemo posamičnim filmom, želimo člani letošnje žirije obenem izpostaviti vse tri prijavljene filme tega prodornega avtorja.

Vislice

Eden težjih izzivov za režiserja je film brez dialoga, saj je potrebno zgodbo podati brez besed, zgolj s sliko, montažo, zvokom in glasbo. Igralci morajo čustva izraziti le z mimiko, pogledi, držo telesa. Posebej zahteven je žanr grozljivke, gledalci so vsega vajeni in jih ne moreš prestrašiti na poceni način. V filmu *Vislice* je kamera vodena z razmislekom, tekoče, brez odvečnih kadrov, fotografija je primerno temačna, zvok doda svoje k atmosferi, montaža na pravih mestih poskrbi za dražljaje, ki gledalca v točno določenem trenutku primerno šokirajo.

Režiser doseže napetost, primerljivo s tisto v filmih profesionalne produkcije, in nam povzroči kurjo polt, torej telesno izkušnjo. In prav to je v tovrstnih filmih tisto, kar šteje. Odličen primer žanra.

Vonj po razkroju

Kratki film *Vonj po razkroju* nam odstira notranji svet odraščajočega dekleta. Tik pred maturantskim plesom Gabi zaradi drugega dekleta zapusti fant. V njej se naselijo občutki zapuščenosti, bolečine, osamljenosti, manjvrednosti. Njena stiska je vse večja, vse glasnejši so obsojajoči notranji glasovi in misel na samomor. Film, poln simbolike, zaznamujeta domiselno kadriranje in montaža, ki ves čas prehaja iz zunanega vsakdana v notranji, intimni svet dekleta, ter nam tako razkriva stiske preštevlnih mladih danes. Ob tem pa ne izgubi (za)upanja, da je težko breme vendarle mogoče odložiti in se prepustiti toku življenja.

NAGRADA NE ME SEKIRAT

7 pogledov

Film *7 pogledov* ima celovito domišljen in izčiščen koncept. Premišljeno izbrana filmska sredstva – statična kamera, skopi kadri, ritmično izmenjavanje le dveh filmskih planov – in sproščena, neobremenjena igra elementarno zgodbo filma smiselno nadgradijo.

Sledimo sedmim dnevem, ki jih v zaprtem prostoru preživi protagonist filma. Če se nam prvi dan v pogovoru z dekletom predstavi kot običajen in površen mladostnik, z vsakim naslednjim dnevem odkrivamo globlje plasti njegove osebnosti. Dnevi, ki sledijo, prinašajo premišljevanja in situacije, lastna mladostniku in njegovim preizpraševanjem: kaj prinese študij/znanje, kam nas predstavljajo opojne substance, kako pomembni so prijatelji, koliko nedoločeno je iskanje ljubezni? Kaj so travme, kaj strahovi, celo kakšno je sanjarjenje ob misli na prihodnost?

Sedmi, lahko bi bil tudi Gospodov dan, begajoči človek v stvarnosti vsakdana s steklenico, ki jo prestavlja po rokah, z jasno izpovedanim občutkom klavstrofobičnosti in zavedanjem življenja, ki teče tam zunaj, izjavi: »Jaz nimam več nič za povedat.«

Film lahko razumemo kot portret mlade generacije.

NAGRADA NE ME SEKIRAT (SKRAJŠANA VERZIJA)

7 pogledov

Film *7 pogledov* ima celovito domišljen in izčiščen koncept. Premišljeno izbrana filmska sredstva – statična kamera, skopi kadri, ritmično izmenjavanje le dveh filmskih planov – in sproščena, neobremenjena igra elementarno zgodbo filma smiselno nadgradijo.

Sledimo sedmim dnevem, ki jih v zaprtem prostoru preživi protagonist filma. Če se nam prvi dan v pogovoru z dekletom predstavi kot običajen in površen mladostnik, z vsakim naslednjim dnevem odkrivamo globlje plasti njegove osebnosti. Dnevi, ki sledijo, prinašajo premišljevanja in situacije, lastna mladostniku in njegovim preizpraševanjem.

Sedmi, lahko bi bil tudi Gospodov dan, v stvarnosti vsakdana begajoči človek z jasno izpovedanim občutkom klavstrofobičnosti in zavedanjem življenja, ki teče tam zunaj, izjavi: »Jaz nimam nič več za povedat.«

NAGRADA MLADINSKE ŽIRIJE

Nočna ptica

Film *Nočna ptica* smo izbrali, saj se razlikuje od ostalih, ker se nam zdi najbolj mladinski, nedolžen in ne prikazuje eksistencialne krize.

Z odličnimi zvočnimi efekti, domiselno uporabo ogledal in dobro igro svetlobe nam zgodba z optimizmom, dinamičnostjo in pozitivnim pogledom na svet prikaže otroško dobronamernost, ki gledalca prevzame ter ga v pričakovanju pripelje do pristrčnega zaključka. Zgodba ni razvlečena, vsi elementi imajo svojo točno določeno vlogo, s katerimi filma ne odvrta od rdeče niti zgodbe. Mladinska žirija čestita režiserju, igralcem, snemalcem in vsej ekipi za odlično delo.

O žiriji

Strokovna žirija Videomanije 2017

Predsednik žirije:

Amir Muratović, režiser, TV Slovenija

Miha Hočevar, režiser

Klemen Pečnik, asistent, FE Ljubljana

Živa Jurančič, Filmski program za mlade, Kinodvor

Nina Ostan, prof., Gimnazija Poljane

Gabi Korošec, prof., Vegova Ljubljana

Mladinska žirija Videomanije 2017

Mentorica mladinske žirije: Nina Dekleva, bibliotekarka, Vegova Ljubljana

Predsednica žirije:

Katarina Fabiani (ŠKG)

Člani mladinske žirije:

Maja Gruden (ŠKG)

Martin Horvat (Vegova Ljubljana)

Matej Janežič (Vegova Ljubljana)

Martin Klabus (KGBL)

Domen Klinc (Vegova Ljubljana)

Tilen Nastran (Vegova Ljubljana)

Ervin Torić (Vegova Ljubljana)

Tine Venko (Vegova Ljubljana)

Blaž Vrhovnik (Vegova Ljubljana)

vir:

<https://www.videomanija.org/nagrajeni-filmi-2017/>

<https://www.videomanija.org/o-ziriji/>